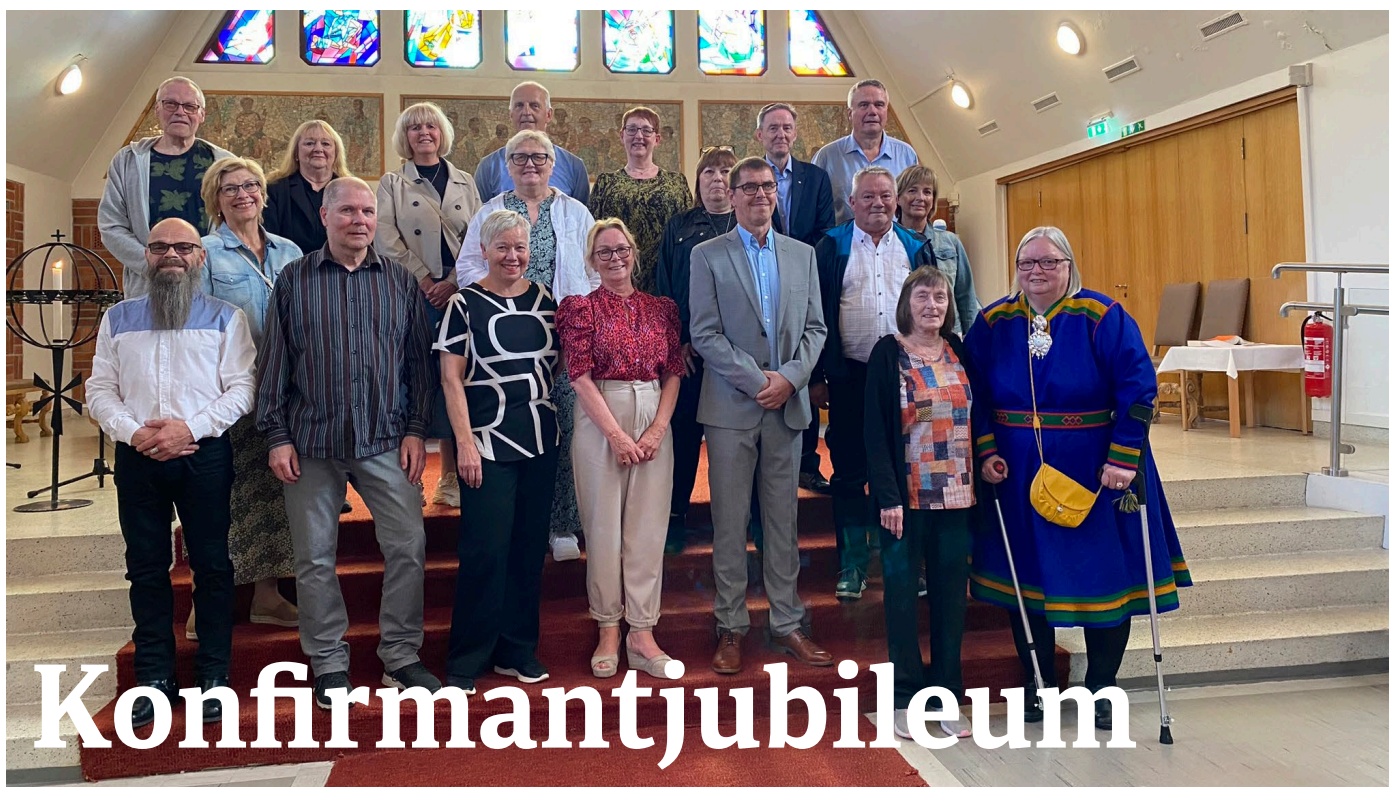

HAMMERFEST MENIGHETSBLAD

58. årgang / nr. 3 / 2024

Konfirmantjubiläum

Om polarkokken Adolf Henrik Lindstrøm

Stor dugnadsånd i vår kommune

Hammerfest kirkekontor

Kirkegata 21, Boks 70
9615 Hammerfest
Tlf.: 78 40 29 20

Kontortid:

Mandag – fredag kl 0900 – 1400
Lunsj: kl 1100 – 1130

post.hammerfest@kirken.no

Eva Bjørgve eb698@kirken.no	fungerende kirkeverge
Jon Arne Tandberg jt394@kirken.no	sogneprest
Peter L. Bullen pb366@kirken.no	kapellan
Jon Atle Birkeland jb322@kirken.no	prost
Arnhild Espejord Jenssen aj787@kirken.no	kateket
Elena Brovold	kantor
Elena Fredriksen	organist
Nittaya Bumrungphet	renholder
Trond M. Sivertsen	oppsynsmann
Daniel Skog	kirkegårdsarbeider
Odd Arne Guttormsen	kirketjener
Terttu Dahl	klokker/kirketjener
Ingvill Ulveseth	Leder i menighetsrådet

Kvalsund kirkekontor

Besøksadresse: Rådhusveien 18, 9620 Kvalsund
Postadresse: Kirkeveien 7, 9620 Kvalsund
tlf: 94133122

Kontortid:

Mandag – fredag kl 0900 – 1400

post.kvalsund@kirken.no

Eva Bjørgve eb698@kirken.no	fungerende kirkeverge
Vegard Loke Rønning vr596@kirken.no	sogneprest
Linda Rønning lr989@kirken.no	menighetssekretær og webansvarlig
Odd Arne Guttormsen	kirketjener
Leander Olufsen-Mehus	klokker
Erling André Haneboe	klokker
Marie Iversen	renholder i Kokelv kirke
Leder i Kvalsund og Kokelv felles menighetsråd	Vegard Loke Rønning

MENIGHETSBLADET

Kirkegata 21, Boks 70
9615 Hammerfest
Tlf.: 78 40 29 20

Redaktør: Tom Eirik Ness
Sekretær: Linda B. Rønning
Økonomi: Eva Bjørgve
Montasje/Layout:
Linda B. Rønning

Trykk: ROLF OTTESEN grafisk produksjon, Oslo
Opplag: 4600

Utkommer: 4 ganger årlig.
Distribusjon: Posten.

Bankkonto nr.

0535.40.02630

Vipps: 83587

www.kirken.hammerfest.no

Trykksak
0241 0681

DEN NORSKE KIRKE

REDAKTØREN

Vi har hatt "tidenes beste sommer" i Finnmark.

Meteorologisk institutt har kåret Vest Finnmark til årets værvinner i Norge, - vi hadde flest soldager. Jeg fikk god tid til alt i sommer, - familie og venner, reiser, turer i naturen med mange fjellturer, fiske og bading i hav- og ferskvann m.m. *"Det sies at grunnen til at vi Finnmarkinger klarer oss så godt oppe i det kalde nord, er at vi er så utrolige flinke med å omstille oss. Vi tenker ikke på snøen som falt i fjor. Når det er fint vær så bare nyter vi sol og varme."* (Kilde: Carine Prytz- Wallmann, - redaktør i Menighetsbladet Hasvik). Vi fortjener det godværet vi har hatt i sommer etter en lang vinter med mye snø og uvær, stengte veier osv. Jeg er ikke tvil: godværet har gitt oss finnmarkinger økt bolyst. I sommer tok vi og i bruk et nytt ord i vårt vokabular her i Hammerfest: "Skal vi gå på stranda" (Med stranda menes i denne sammenheng den lille sandstranden i Kirkegårdsbukta, stranda ved drikkevatnet på Prærien, og den store stranda i Ytre Forsøl). Jeg har bodd i Hammerfest i snart 24 år, - det er første gang jeg hører ordet *stranda* nevnt i denne sammenheng. I sommer har jeg badet mere her, på Kvaløya, enn det jeg gjør på en sydentur. (Badet og i Kirkegårdsbukta, en kaaald, og forfriskende opplevelse).

Om Menighetsbladet

Hvorfor legger vi ikke bare ut Menighetsbladet på nettet, - en digital utgave? Det er ennå et marked for papir, folk vil ha substans. Gode magasiner åpnes flere ganger. Menighetsbladet er demokratis, dvs. det er gratis til alle. Ikke alle er på Facebook, men alle har en postkasse. (Det kommer lite spennende i postkassa). Vi i redaksjonen ønsker og vise frem lokale steder og ansikter, skape stolthet og bolyst, og være nært folk. Vi tenker stort og langsiktig om det vi driver med.

Hvorfor en artikkel om Adolf Henrik Lindstrøm?

Han var lun, god og klok. Et hjertemenneske som levde i sol, selv på svarteste vinteren.

Det er sagt: Ingen har lov til å være så stor en egoist at han/hun bare lever for seg selv. Det er bare i relasjon til andre mennesker, og naturen, at de største livsverdier finnes. Lindstrøm var en slik person, - han så sine medmennesker og stilte opp for dem. Han var en ekte polarhelt, en god venn og kollega, en å stole på.

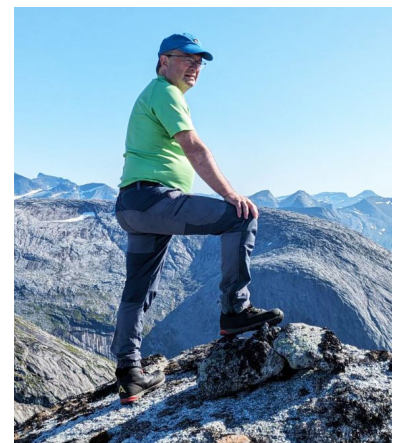
Med sin menneskelige varme og enkle hverdagspsykologi skapte han hjemlig atmosfære på de mest forblåste plasser på jordkloden. Også de store, nasjonale polarheltene kom til han med sine sorger og bekymringer. Lindstrøms uoppslitelige humør gjennom måneder og år med sprengkulde, mørketid og isolasjon gjorde han svært verdifull ute i isødet. Han var en god venn og kollega som stilte opp, som så sine medmennesker. Vi trenger flere slike personer, lokale- og nasjonale helter i dagens samfunn.

Høst.

Naturen er "klasseløs", dvs. alle årstidene har sine kvaliteter, sin egen sjarm, og nå gleder jeg meg til en lang og fin høst med sterke høstfarger, kald og klar luft og røde solnedganger.

Ønsker leserne en fin høst med mange gode naturopplevelser.

Tom Eirik Ness
Redaktør

Sogneprestens hjørne

Kirka – et gledens hus

I løpet av sommeren i år var det særlig mange par som giftet seg i kirkene i Hammerfest og Kvalsund sokn. Hver eneste helg gjennom juli og august var det opptil flere bryllup på lørdagene i Hammefest kirke, i Hauen kapell, i Rypefjord kirke og i Kvalsund kirke. Til og med på bedehuset i Høenseby; der sto det sjøsamisk bryllup i nyoppusset bedehus den 10. august. Vi har ikke hatt så mange vigslar om sommeren i kirkene i Hammerfest sokn siden før korona-tiden. Tilfeldig eller ikke, - årets bryllupssesong gir oss en god anledning til å minne oss på at kirka er et hus som er til for gleden og festen, ja er til for hele livet. For både sorg og glede, og alt imellom. Det er slik det skal og må være!

Skal vi følge budskapet gitt av Vårherre, må vi som kirke legge oss på sinne at Gud kaller oss først og fremst til glede, glede over livet. Jesu første gjerning var å være gjest i bryllupet i Kana. Med dét Jesus hva som kommer først i hans gjerning. Livsgleden er Jesu første gjerning. Jesu liv er sannelig en dramatisk historie, som ender i påskens drama og lidelse, men ikke desto mindre er det viktig å huske at det var festen og gleden i bryllupsfesten som var utgangspunktet for Jesu gjerning. Den samme gleden kjennes igjen på andre siden av langfredagens kors, gleden over Jesu Kristi oppstandelse. Troens mysterium er at denne gleden fullendes

ikke ved å omgå korset, men gjennom korset. Gud vil liv over død. Gud vil nærvær i lidelsen. Gud vil livsglede påskedag!

Vi synes det er svært gledelig at så mange par har feiret livet og kjærligheten gjennom å feire kirkebryllup i våre kirker! Det er god grunn til å løfte frem hvor flott tradisjon dette er. En bryllupsdag med tilhørende markering i etterkant, betyr at kjærligheten mellom to mennesker blir til alles glede og kjærlighet. Er det noe vi trenger i vår tid, så er det nettopp å stå opp for livet, og feire livet og kjærligheten som knytter liv sammen. Å gifte seg handler i dag om for mange å feire og takke for fellesskapet og kjærligheten man har delt sammen, og å stadfeste dette med løfter til hverandre. Løfter om at kjærligheten man har sammen – den skal forbli og vare livet ut. Denne kjærlighet, og disse løfter, velsigner Gud. Velsigner med kjærlighetens skaperkraft, binder oss sammen med hverandre og med seg.

Jo,- kirken er et gledens hus, et hus hvor Gud velsigner med kjærlighetens skaperkraft. Velkommen til alle til kirkens hus!

For dem det er aktuelt: Velkommen til å planlegge bryllup i våre kirker!

-Jon Arne Tandberg

John Ingvald Olsen Raava og Eva Helene Aase som gav hverandre sitt "Ja" i Høenseby i sommer.

G. HAGEN

G. HAGEN
Eiendom

norli

kontorspar

sport 1

MIX

G. HAGEN
GULL • UR • GLASS

Hammerfest Blomster

- frodige blomster året rundt

Strandgata 18, 9600 Hammerfest
Tlf. 78 41 49 75

Døpte

Navn	dato	sted
Leo-Aleksander Fredriksen Linnes	09.06.2024	Hammerfest kirke
Tone Andrea Holmgren	09.06.2024	Hammerfest kirke
Aile Marja Naustvik-Gaup	09.06.2024	Hammerfest kirke
Adam Øverli Flåten	16.06.2024	Hammerfest kirke
Tomine Dinesen Haugaasen	23.06.2024	Hammerfest kirke
Andrea Eliassen Langseth	23.06.2024	Hammerfest kirke
Benjamin Ekløv Pettersen	23.06.2024	Rypefjord kirke
Alva-Sofie Borch Antonsen	29.06.2024	Kvalsund kirke
Ludvig Johannes Sneve Nilsen	21.07.2024	Hammerfest kirke
Jørgen Knutsen	28.07.2024	Hammerfest kirke
Robin Eliot Gulin	04.08.2024	Hammerfest kirke
Astri Larsen Methi	11.08.2024	Hammerfest kirke
Emmy Andersen Paulsen	18.08.2024	Hammerfest kirke
Matheo Andersen Nordbakk	25.08.2024	Hammerfest kirke
Felix Duurhuus	25.08.2024	Hammerfest kirke
Savannah Lovise Hagopit Pedersen	25.08.2024	Rypefjord kirke
Vårin Løkke	01.09.2024	Hammerfest kirke
Johannes Johansen	01.09.2024	Hammerfest kirke
Ylva Olsen Ring	01.09.2024	Hammerfest kirke
Amalie Helmine Bråthen-Nøstvik	08.09.2024	Kvalsund kirke
Odin Stensby Fagerhaug	08.09.2024	Hammerfest kirke

Døde i Hammerfest sogn

Navn	født	dødsdato
Randi Storvann	1946	08.06.2024
Unni Jørstad	1943	03.06.2024
Gunn Tove Hansen	1949	07.06.2024
Geir Bjørkli	1956	11.06.2024
Paula Elise Antonsen	1930	11.06.2024
Åse Ellinor Holm	1938	17.06.2024
Oline Bellika Hansen	1932	20.06.2024
Øystein Hugo Hansen	1951	16.04.2024
Odd Eitran Nilsen	1952	05.07.2024
Berit Jørgine Stangvik	1947	08.07.2024
Elin Elisabeth Johnsen	1969	26.06.2024
Frank Wæraas	1925	15.07.2024
Turid Elida Hansen	1945	18.07.2024
Karl Johan Iversen	1953	25.06.2024
Kjell Edvard Trondsen	1949	14.07.2024
Tormod Ivan Jakobsen	1937	24.07.2024
Frits-Åge Thorbjørnsen	1990	20.07.2024
Liv Zachariassen	1950	23.07.2024

Døde i Kvalsund sogn

Navn	født	dødsdato
Kjærlaug Tollefsen	1936	03.08.2024
Rita Marlen Brodahl	1962	13.08.2024
Elin Bruun Strand	1932	13.08.2024
Kari Birgitte Hegle Tessem	1951	20.08.2024
Per Arne Olsen	1965	27.06.2024
Inger Elisabeth Larsen	1944	07.08.2024
Rita Marlen Brodahl	1962	13.08.2024
Hilde Myrseth Antonsen	1964	22.08.2024

”Lær oss å telle våre dager, så vi kan få
visdom i hjertet”

-Salmene 90:12

Vigde

Navn	dato	sted
Beate Zachariassen Klemmetsen og Tom Stian Magnussen	22.06.2024	Hammerfest kirke
Josefin Bäckström og Mads Klo Johnsen	22.06.2024	Hammerfest kirke
Ida Mariell Sakshaug Borch og Alexander Giæver Antonsen	29.06.2024	Kvalsund kirke
Turid Andersen og Rune Milch Johnsen	20.07.2024	Hammerfest kirke
Benedicte Severine Jacobsen Nilsen og Bård Olsen Rydningen	20.07.2024	Kvalsund kirke
Inga-Marie Isaksen Jørstad og Jesper Benjamin Stenersen	27.07.2024	Kvalsund kirke
Marte Hansen og Vidar Johansen	03.08.2024	Hammerfest kirke
Jeanette Larsen og Otto-Andre Andersen	10.08.2024	Hauen kapell
Eva Helene Aase og John Ingvald Olsen Raava	10.08.2024	Høseby bedehus
Ina Mari Halvorsen og Jøran Pedersen	17.08.2024	Hammerfest kirke
Silje Solvang og Tage Alexander Holmgren	24.08.2024	Hammerfest kirke
Liv-Astri Sandnes Wiik og Ole-Petter Sandnes Wiik	24.08.2024	Hammerfest kirke
Sara Michell Rirud og Bjørn Tore Bjørnsen	24.08.2024	Hammerfest kirke
Bente Monsen og Frode Pedersen	24.08.2024	Rypefjord kirke
Marita Wilma Hansen og Stian Pedersen	31.08.2024	Hammerfest kirke
Helene Olsen Holmgren og Jørgen Zachariassen	07.09.2024	Hammerfest kirke

Vest-Finnmark krisesenter

Hvem kan kontakte oss?

KVINNER OG MENN

Som opplever vold i nære relasjoner
Som trenger å prate med noen
Du kan bo hos oss ved behov
Du trenger ikke henvisning

Du kan når som helst på døgnet ringe
trygt og anonymt til krisesenteret

TLF: 485 04 485

Medlemskommuner: Hammerfest, Hasvik, Berlevåg,
Nordkapp, Måsøy, Porsanger og Kautokeino

TRENGER DU NOEN Å SNAKKE MED?

Henvend deg til kirkekontoret
på tlf. 78 40 29 20,
så får du tildelt den rette som vil
avtale tid for samtale.
Vi kommer gjerne hjem til deg.

Du kan også ringe **KIRKENS SOS**

på tlf 22 40 00 40
Telefonen er åpen hver dag, hele
døgnet, uansett om det er helg,
ferie eller helligdag.

MINNEGUDSTJENESTER

Søndag 3. november er det
Allehelgensdag.

Dagen markeres med
minnegudstjenester i våre kirker i
Hammerfest, Kvalsund og Kokelv.
Vi minnes de i vår menighet som
har gått bort det siste året og
navnene deres leses opp. Vi takker
Gud for livet og fellesskapet og vi
ber om hjelp i sorgen og savnet
etter våre kjære.

3. november
Kokelv kirke kl. 11.00
Kvalsund kirke kl. 17.00
Hammerfest kirke kl. 18.00

Konfirmantjubiläum!!

TEKST/FOTO: Peter L. Bullen

I år var det konfirmantkullet fra 1974 som ble invitert til Hammerfest kirke for å markere at det var 50 år siden de ble konfirmert. Det var god oppslutning på lørdagskvelden i kirka, og mange som ikke lenger bodde i byen hadde tatt turen hjem igjen. Noen hadde holdt kontakten, ja, det var til og med blitt et ektepar i kullet, mens andre hadde knapt sett hverandre siden konfirmasjonsdagen. Det ble holdt en andakt i kirkerommet, hvor vi tente lys og hadde en minnestund for de som var gått bort i konfirmantkullet. Kapellan Peter Lund Bullen uttrykte ønske om at konfirmantjubilantene fortsatt kunne føle seg hjemme her i Hammerfest kirke.

Med bevertning fra Terttu Dahl, dikt og historier fra året 1974 fra Hans Arne Dahl, og pianospill fra Elena Brovold, så var alt lagt til rette for en hyggelig aften i vigelskapellet. Her sang vi alle fem

versene av Hammerfestsangen, nå som Hammerfestdagen er underveis.

Det ble mimret om konfirmanntiden, og det som nesten alle husket sterkest var den skumle overhøringen av presten. Til tross for overhøringen ble det understreket at de hadde et godt konfirmantår. Ei konfirmantjubilant husker at det ble sendt en blomsterbukett og et takkekort til presten Kåre Berg-Hansen. I tillegg høstet den andre presten, Kåre Natvig, masse skryt og var opphavet til gode minner. Han var en prest de kunne snakke med, og han delte gjerne fra sine egne år som ungdom. Kåre hadde nettopp startet som prest her i byen da han skulle undervise dette konfirmantkullet. For å bli kjent med folkene i byen og ikke minst konfirmanten og deres foreldre, var han på hjemmebesøk hos de som ønsket det i hans konfirmantkull. På disse besøkene

fikk han rikelig med både kaffe og kaker, og når han hadde opp til flere besøk på en ettermiddag ble det tøffe dager!

Etter en trivelig kveld med mimring og prat, var alle invitert til gudstjenesten dagen etterpå. Her var konfirmantene fra Rypefjord sterkt representert, og fikk sitte på første rad som æresgjester. Konfirmantjubilantene ble gratulert under dagens kunngjøringer, og de ble også tatt med i kirkens forbønn. Til slutt ble alle invitert til kirkekaffe, og igjen hadde Terttu Dahl stelt i stand, med kaffe, kaker og roser på alle bord. Det var stor stas, og praten flöt lett rundt bordene. Takk til alle som hjalp til å arrangere denne helgen, og ikke minst alle som stilte opp.

På gruppebildet:

Første rekke fra venstre:
Torgeir Olsen, Eirik Wahl, Lillian Holm Borch, Bente Kristiansen, Geir Amundsen, Wenche Juliussen, Borgny Zachariassen.

Andre rekke fra venstre:
Anne Blomstrand, Gunn-Eva Mauno Larsen, Liv-Astri Arnesen, Jørn Inge Borch, Gøril Johansen.

Tredje rekke fra venstre:
Trygve-Eilif Christiansen, Hilde Sønvisen, Anita Pettersen, Einar Prebensen, Gunn Ingrid Sebergesen, Ulf Mathisen, Svein Pedersen.

Tur til Slettnes

-et reisebrev fra en sommervikar

TEKST: Lea Waage

Søndag 21. juli reiste jeg sammen med kantor Elena Brovold, hennes barnebarn Anna og mange andre hyggelige og forventningsfulle mennesker til Slettnes med Gamle Mårøy for å feire gudstjeneste i Slettnes kapell.

Dagen startet med en hyggelig dåpsgudstjeneste i Hammerfest kirke og byens sopran, Eline Maria Refvem, sang vakre sommersanger til stor glede for alle fremmøtte.

Etter gudstjenesten pakket vi alt vi trengte å ta med oss til kapellet og deretter beveget vi oss ned til kaia. Himmelen var blå og nede på kaia varmet solen og lyste opp vannet. Jeg tenkte at dette kommer til å bli en uforglemmelig sommerdag i nord!

Da vi ankom Mårøy tok mannskapet oss godt imot og fraktet oss trygt over til Slettnes. På selve turen satt mange inne i den hyggelige atmosfæren og flere kjøpte noe å drikke eller å bite i. Men siden været var på vår side, valgte mange å oppholde seg på dekk for å nyte finværet. Jeg valgte selv å stå ute slik at jeg kunne se Hammerfest, Rypefjord og Melkøya fra avstand. Jeg er jo på en måte «søring» siden jeg kom fra Oslo for å være i Hammerfest i sommermånedene, så syntes det var veldig stas når en fra mannskapet ga meg en liten «guided tour» og pekte ut spennende og interessante plasser i området.

Ute på dekk kom jeg også i prat med flere andre hyggelige mennesker, og et inntrykk som sitter igjen er en samtale fra da vi passerte Håja. Fra dagen jeg ankom Hammerfest har jeg lurt på hvordan det ser ut på den lille øya. På båten ble jeg fortalt at før i tiden var fjellveggene på øya hvite ettersom mange måker oppholdte seg der, men i dag kan man så vidt skimte hvitfarge. Dette gjorde inntrykk på meg, for det er jo så viktig at vi ivaretar økosystemet! Likevel var det en fin naturopplevelse å se Håja fra noen meters avstand.

Men plutselig, etter det som i hvert fall kjentes ut som kort tid, begynte vi å nærme oss Slettnes. Jeg sto sammen med Anna, og begge ble lamslåtte når båten la til kai. Vi så på hverandre og sa «wow». Plassen var jo idyllisk og da jeg trakk inn pusten sanset jeg en sval og lun summerduft. Men vi rakk ikke å oppleve så mye ute, for vi måtte jo bevege oss mot kapellet for å gjøre i stand til gudstjenesten. Etter en liten fottur i vakre omgivelser med fin natur, og ikke minst spektakulær utsikt, ankom vi kapellet og rigget oss opp. Like før gudstjenesten strømmet flere og flere inn i kapellet, til slutt sto bare noen stoler tomme, og vi innså at nesten alle som ble med i båten ønsket også å delta i gudstjenesten. Og ikke nok med det, mens Elena spilte melodiene til salmene, så sang mange for full hals og det hørtes ut som et kor fylte opp kapellet. Så fin opplevelse!

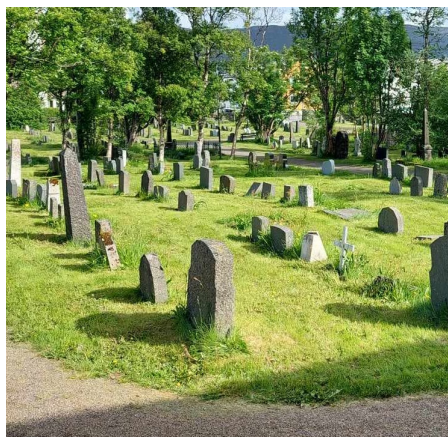
Etter gudstjenesten stelte noen i stand med en kirkekafe, noe det virket som at mange satte pris på, og deretter ryddet vi ned og gikk tilbake til båten. På tilbaketuren kom jeg i prat med en som hjalp til i mannskapet, og vi stoppet opp ved en lyng langs veien for å plukke noen modne moltebær i godværet. Det ble en skikkelig fin avslutning på oppholdet!

På båtferden tilbake gikk praten sin gang, og noen slappet også av for å fordøye inntrykkene etter en innholdsrik reise.

Etter litt over en time kom vi tilbake til Hammerfest igjen, og vi dro til kirken for å legge fra oss utstyret. Da jeg gikk ut kirkedøra på kvelden, kjente jeg fortsatt solen varme opp og så at vannet glinset så fint. Jeg så utover mot Håja og Sørøya og tenkte så spennende at jeg endelig har fått sett disse stedene, og hvor heldig jeg er som fikk bli med på en så minnerik og fantastisk tur sammen med kirken!

Lea Benedicte de Borba Waage,
Prestevikar i Hammerfest sommeren 2024

Informasjon angående henvendelser

Vi har fått med oss at det fra tid til annen uttrykkes misnøye på sosiale medier angående forholdene på kirkegårdene, som rein på området, ødelagt gjerde, og manglende gressklipping. Det er klager som også rettes mot Hammerfest kommune. Vi vil gjerne minne om at dette er saker som må meldes direkte til kirkekontoret, da det er Kirkelig fellesråd, og ikke Hammerfest kommune, som har ansvar for kirkegårdene. Våre to kirkegårdsarbeidere gjør sitt beste med de ressursene vi har, og jobber

kontinuerlig for å opprettholde et fint og verdig miljø på kirkegårdene. Vi setter pris på forståelse og tålmodighet fra alle besøkende.

Vi ønsker også å informere om at nå som sommerhjelperne har begynt på skolen igjen, vil ikke gressklippingen nå på høsten bli gjort like hyppig som i sommer.

Henvendelser kan rettes til oss både på epost: post.hammerfest@kirken.no og på telefon 78402920.

Oppdatering om navnet minnelund

Hammerfest kirkelige fellesråd gikk i 2021 i gang med planleggingen av ny minnelund. Vi har fått bistand fra kommunens prosjektavdeling til å lyse ut anbudet.

Nå er arbeidet med etablering av navnet minnelund godt i gang, og forventes å være ferdig før jul.

Minnelunden skal være for både kistegraver og urnegraver, og det vil bli mulig å reservere plass ved siden av. Minnelunden blir anlagt på den nye delen av Fjordadalen gravplass, mot elven. Det vil bli et fint sted hvor pårørende kan gå for å minnes de døde med blomster og lys.

Illustrasjon: Verte - landskap & arkitektur as

Et godt initiativ fra Frimurerlogen

I høst mottok kirkekontoret en henvendelse fra Frimurerlogen i Hammerfest, som ønsket å bidra med å rette opp skjeve og falne gravstøtter på Hauen kirkegård. Dette initiativet ble naturligvis svært godt mottatt, og etter et arbeidsmøte med kirkeverge og de ansatte på kirkegården fikk logen grønt lys til å sette i gang arbeidet. Våre kirkegårdsansatte har merket gravstøttene som skal fjernes eller rettes opp.

Planlagt oppstart for dugnadsarbeidet er midten av oktober.

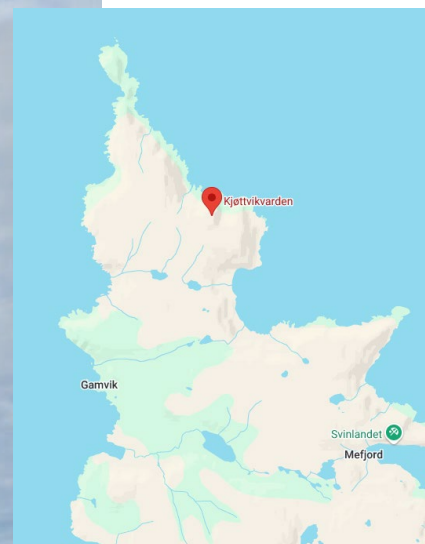
Mer om hvordan det gikk kommer i neste nummer av menighetsbladet.

Holmen Transport
Hammerfest
...din transportør i Snøhvitbyen
holmtran@online.no
Mobil 917 98 692

Gagama Elektro
Postadr: Postboks 25, 9610 Rypefjord
Besøksadr: Leirvikhøya 8,
9611 Rypefjord
24t vakttelefon: 78 42 75 20

Bohus
HENRIKSEN

KJØTTVIKVARDEN

Et monument over vår gamle kystkultur

TEKST/FOTO: Tom Eirik Ness

Høyt mot himmelen, helt nord på Sørøya, på det 319 meter høye Kjøttvikfjellet, ruver det nest eldste byggverket i Hammerfest kommune – Kjøttvikvarden. (Det eldste byggverket er Skansen festning på Fuglenes). Dette landkjenningsmerket, eller "anduvningsmerke" som det het opprinnelig, ble etter befaling av den Kongelige Norske Regjerings Marine Departement oppført i 1853 av et arbeidslag fra Volda på Sunnmøre under ledelse av en av Fyrvesenets pionerer, Ole Gammelsen Mork.

Dette kunstverket av en steinkonstruksjon er med sine 12,5 meter landets høyeste steinvarde. Den uvanlige

plasseringen gjør den til et godt synlig seilingsmerke på lang avstand. Kjøttvikvarden har stått uten vedlikehold i over 170 år. Varden er vernet etter Kystverkets Landsverneplan for Maritim Infrastruktur. Kjøttvikvarden sto ferdig den 13. september 1853. Den var og er fortsatt enestående når det gjelder form, størrelse og beliggenhet, både i norsk og internasjonal sammenheng. Den er bygget av stein fra Kjøttvikfjellet, og varden kan sees hele 4 mil (landmil) til havs. Oppe ved Kjøttvikvarden kan du nyte utsikten mot Barentshavet i fullt monn, og mot naboøyene, Rolvsøya og Ingøya i Måsøy kommune, Skipsholmen, Revsholmen, Store og Lille Kamøya og

Bondøya i Hammerfest kommune.

Hver år i august arrangerer Akkarfjord bygdelag i samarbeid med Hammerfest kommune, rederiet Gamle Mårøy as og Hammerfest og Omegn Turlag en Turmarsj til Kjøttvikvarden. Årets turmarsj var søndag den 18. august, den 22. i rekka siden oppstart i 2002. Hele 75 personer deltok, og alle gjennomførte. Etter retur fra varden, avsluttes arrangementet med middag, kaffe og kaker på Grendehuset i Akkarfjord - deretter retur kl. 1700 med Gamle Mårøy til Hammerfest. Turmarsjen har som mål å skape økt interesse for friluftsliv, historie og kystkultur på Sørøya.

Kirkebesøk av skoleskipet

MS Gann

TEKST: Peter L. Bullen

Det var en helt alminnelig lørdag formiddag for kapellanen, den 29. juni. Dagen etterpå skulle det stelles i stand for gudstjeneste til den faste gjengen av kirkegjengere og nye nysgjerrige, samt hyggelige turistbesøk av diverse mennesker som befant seg i Hammerfest søndag kl. 11.

Helt til et ukjent nummer slår på tråden. Det var litt dårlig dekning på andre siden, så introduksjonen til denne ukjente mannen ble tapt til fordel for skurring. «Jeg lurte på om det er greit om det kommer 200 folk på gudstjenesten i morgen?» Da måtte jeg spørre pent om introduksjonen en gang til, og fikk vite at det var en hyggelig kar fra Skoleskipet Gann som ringte, nå på cruisetur med pensjonister. De har visst arrangert sommercruise i kristen regi siden 1953. Denne dagen skulle de egentlig til Hasvik, men Vårherre styrte dem heller inn til Hammerfest med hjelp av litt vær.

Kirketjener og klokker Terttu Dahl og Hans Arne Dahl tok utfordringen på strak arm, og nølte ikke med å samle hele soknets arsenal av salmebøker og

nattverdskalker. Så klart skulle alle være velkomne til kirka!

Passasjerene på MS Gann var med og skapte en høytidelig stemning i Hammerfest kirke, som en avslutning på junimåned. Alle kirkebenkene ble fylt opp, salmesangen løftet taket, og ifølge kirkens register har det aldri vært så mange nattverdsgjester på én gudstjeneste siden før kirken sto klar i 1961.

Hvis Herren er med der to eller tre er samlet i hans navn, var han i hvert fall til stede der mellom to til tre hundre var samlet om det samme!

En defekt røykvarsel skapte spenning under nattverdsutdelingen, og menigheten var ikke treg med å ta hintet, og stemte i tematisk salmesang: «Navnet Jesus må jeg elske, det har satt min sjel i brann...»

Den nye soknepresten i Gamvik sokn, Helle Kamstrup, virket også under gudstjenesten, og prekte for en fullsatt kirke. Hennes danske aksent var kjærte velkomment av passasjerene fra Gann, som selv besto av en delegasjon dansker.

« Jeg lurte på om det er greit om det kommer 200 folk på gudstjenesten i morgen? »

Kirken høstet mye skryt, som bygg så vel som åndelig hjem. Det var også mulighet å vise frem et gammelt stykke kirketekstil, nemlig den røde messehagelen som trolig stammer tilbake til 1800-tallet. Noen fikk også se den da jeg tørket støvet av den før konfirmasjonene i mai.

Alt i alt var det en riktig god søndag, og MS Gann var med på å skape en juleliggende høytidsfølelse i kirka, denne gang midt på sommeren. Hammerfest skal være glad for å ha et sted som kan ta imot over 200 besøkende på kort varsel, og som kan vise dem hvor flott vi har det her i nord.

JØLSTAD

Hammerfest begravelsesbyrå

Pål Blix-Johansen
Vakttelefon 78 42 98 00

www.jolstad.no
Begravelsesbyråkjeden Jølstad

HARILA

- din Toyotaforhandler i nord

Harila AS - Finnmarks største bilforhandler
Vestre Jakobselv - Tlf: 78 95 45 60
Hammerfest - Tlf: 78 40 78 20
Alta - Tlf: 78 44 56 00
www.harila.no

COMPANY

MENSWEAR

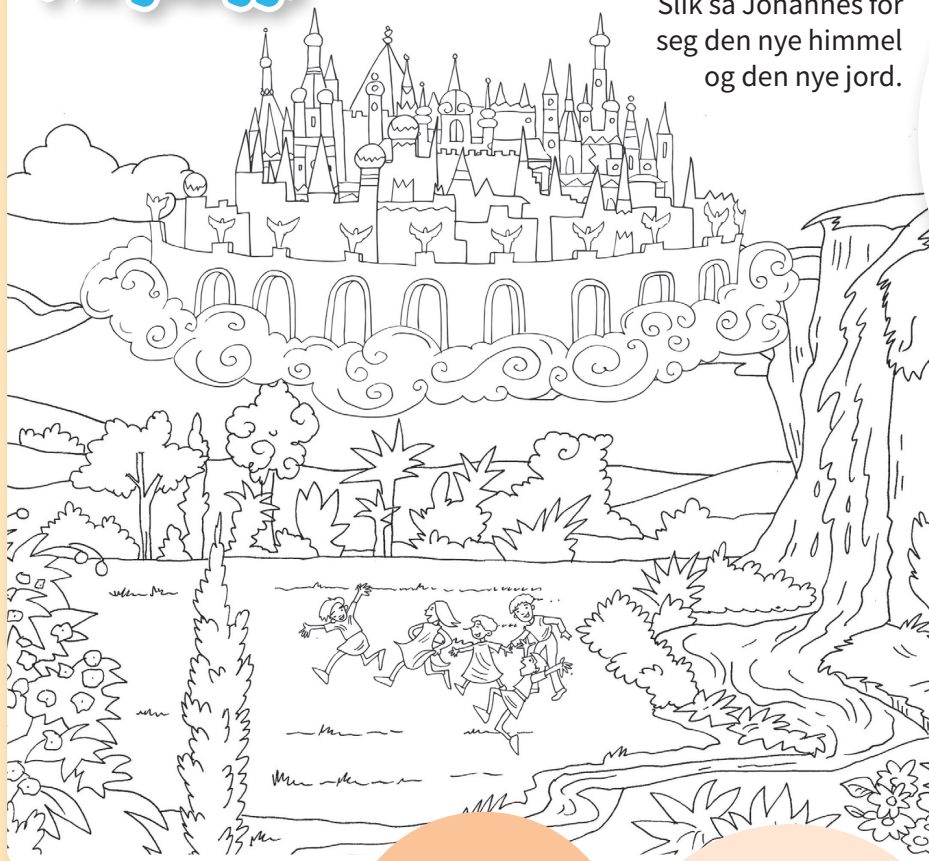
Nissen Hammerfest Senter
Tlf. 95236500

Barnas

Fargelegg!

Tegning: Kari Sortland

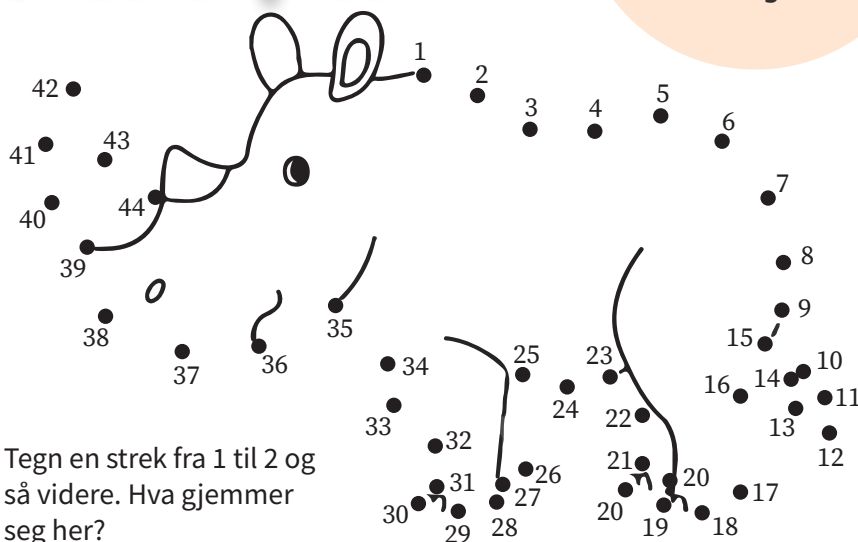
Slik så Johannes for seg den nye himmel og den nye jord.

Vitser

– Kelner! Fluen i suppa mobber meg!
– Ja. Det er en ertesuppe.

– Hunden min har lært seg å snakke!
Det er helt sant!
– Jeg vet det.
Bikkja mi fortalte det i går.

Prikk til prikk

Tegn en strek fra 1 til 2 og så videre. Hva gjemmer seg her?

Gi barnebladet Barnas til et barn du er glad i!

Disse oppgavene er hentet fra bladet.

Bestill abonnement på sondagsskolen.no eller 22 08 71 00

Finn fem feil

De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene i bildet under?

Tegning: Alessandro Coppola og Salvatore Callerami

Søndagsskolen – mer enn du tror

Gaver til menighetsbladet

Aili Sissel Johansen
Gerd Bang Brevik
Sissel og Trond Alsén
Nina og Knut Enochsen
Eva Karin Henriksen
Eirik Arne Eliassen
Erna Bjerkenes
Rønnaug Myrland
Solveig Eidstuen
Bjørnar Lunga
Bodil og Sverre Kristensen
Ellinor Jensine Riise
Frøde Enoksen og Nina Kleven
Grete Østvik og Oddgeir Thomassen
Karen Bergljot Lorentzen
Grete Wold
Turid Paulsen Hansen
Liv og Leiv Stokken
Natalia Sukhorutchenko
Sissel Torild Bårdsen
Sonja og Harald Håkonsund
Liv Aurheim Johnsen
Leena Irmeli Pedersen
Anita Småvik
Else Marie Pedersen
Kurt og Sissel
Ingrid Gebhardt Reite
Judith Enoksen
A. Sjursen
Åse Jensen
Solveig Elisabeth Guthe
Torild Annie Andersen
Britt Heggem
Ruth Andersen
Grethe og Thor
Reidun Kurthi

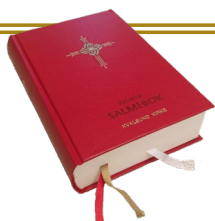
Ellen M Berg-Hansen
Mikal og Sigrunn Mikalsen
Grethe Johansen
Turid og Egil Thomassen
Borgny Ingebrigtsen
Gerd og Odd Selnes
Mary Elisabeth Møllenes
Eva Milch
Else-Marie Christensen
Gunnar Rønquist
Reidun Henriette Rognlid
Asle Edmund Grønn-Vannbakken
Andreas Mølmann
Bodil og John Hjellnes
Terje Viggo Johannessen
Bjørn Opdahl
Kari Plapp
Åse og Reidar Arild
Gunvor Garthus og Jan Olav Skinnemoen
Ann Lisbeth Ingebrigtsen
Jenny Karin Brovold
Reidun Nordby
Bjørn Planting
Britt og Åsmund Thomassen
Ellen og Magne Thomassen
Frank Ove Sahlberg
Harry Hansen
Turid og Ivar Jacobsen
Hedvig Næssvik
Eili Magnhild Næss
Bodil og Eyvind Moberg
Svein Olav Pedersen
Wenche Abrahamsen
Ann Inger og Jens Rønquist
Gerd Ingebrigtsen
Gunn Charlotte Vaseli
Anne Lene og Bjørn Tore Sigvartsen
Eli Irene og Ole Magne
Eli og Ole Johan Johansen
Evelyn og Fred
Oddrun Bruvold og Harold Nilsen
Olav Henry Grasdal
Karin Synnøve Solstad
Rigmor Brataas
Unn-Johanne Hustad Olsen
Ingrid Berg
Maja Emilie Johannesen
Randi M Solli Pedersen
Jarle Sæther
Fatma Aysun Solaas
Liv Sognedal Voll
Vidar Holm

Kari Nes
Elen Hakestad
Anne Kari Engdal
Kirsti Marie Olausen
Lise Sageng Dahl
Anne Lise Hauge
Turid Annie Kurthi Andreassen
Helene Ovedie Juliussen
Eila Anna Irene Söderström
Eli Østby Brunes
Åse Tørresdal
Jacob Josef Micka
Hans Ivar Edvardsen
Bjørn Meedby
Peggy Vestre Johansen
Ingrid Hennie Bøe Pedersen
Hanne Marion Gaup
Øystein Rydheim Thomassen
Harry Sigmund Johansen
Anna Lie
Brit Skogstø
Åsa Skogen Vaagsvold
Tulla Watt Kristiansen
Per Paulsen og Bente Jensen
Arnfinn Rollag
Hilde Myrseth
Gerd Annie Mauno
Jane Negård
John Evert Wahl
Thor Økland
Birgit og Kjell Valle
May-Britt Løveid og Jørn-Arild Hansen
Heidi Signe Slåtten
Pål Martin Iversen
Roy Edvard Pedersen
Aslaug Olsen
Randi Marie Karlsen
Gerd Mona og Dag
Gro Amundsen og Rolf Tore Jensen

Tusen hjertelig takk for gaver til
menighetsbladet!!

Totalt kr. 30400,-

Salmen jeg velger...

Mitt navn er Elin Wennberg, født i 1936, og oppvokst her i Hammerfest.

Salmen jeg velger er nr.86 i salmeboken
"Navnet Jesus blekner aldri"

1950/51 var det en pastor i Metodistkirken som lærte oss den sangen, og den har betydning mye for meg. Pastorens navn var Rolf Ottesen, som også var lærer i kristendom ved folkeskolen. Jeg nynner stadig på : Navnet Jesus...

Nr. 86

«Navnet Jesus blekner aldri»

Tekst: David Welander 1923, etter Sal 72, 17.

Melodi: Fra Zulukirken

1. Navnet Jesus blekner aldri,
tæres ei av tidens tann.
Navnet Jesus, det er evig, ingen
det utslette kan.
Det har bud til unge, gamle,
skyter stadig friske skudd.
Det har evnen til å samle alle
sjeler inn til Gud.

Navnet Jesus må jeg elske, det
har satt min sjel i brand.
Ved det navnet fant jeg frelse,
intet annet frelse kan.

2. Jesu navn! Hvor skjønt det
klinger, la det runge over jord!
Intet annet verden bringer håp
og trøst som dette ord.
For det navn må hatet vike,
for det navn må ondskap fly.
Ved det navn skal rettferds
rike skyte friske skudd på ny.

Navnet Jesus må jeg elske, det
har satt min sjel i brand.
Ved det navnet fant jeg frelse,
intet annet frelse kan.

3. Midt i nattens mørke blinker
som et fyrlys Jesu navn,
og hver hjelpløs seiler vinker inn
til frelsens trygge havn.
Og når solen mer ei skinner,
Jesunavnet lyser enn.
Da den frelste skare synger høyt
dets pris i himmelen!

Navnet Jesus må jeg elske, det
har satt min sjel i brand.
Ved det navnet fant jeg frelse,
intet annet frelse kan.

HAR DU FÅTT BARN OG TENKER PÅ DÅP?

Husk at du kan bestille dåp på nettet! Når som helst kan du gå inn på hjemmesiden vår, velge kirke og dato, og fylle ut et skjema elektronisk.

For info og nettpåmelding: www.kirken.hammerfest.no

Har du spørsmål; ta kontakt på tlf: 78 40 29 20
epost: post.hammerfest@kirken.no

**Finnmark
Ressursselskap as**

www.finn-ress.no

Finnmark Ressursselskap AS
Postboks 6, 9610 Rypefjord
Tlf. 48 09 66 00

NorSea
POLARBASE
Tlf. 78 42 17 00

**RUNE KJØNSVIK
LINDA BØ**

Tannlege MNTF
Strandgata 25
Postboks 337 - 9601 Hammerfest
Tlf: 78 41 15 20

Redaktøren og soknepresten intervjuer

Vi i redaksjonen i menighetsbladet kommer i numrene fremover til å ha en fast sak som føljetong, hvor vi gjør intervjuer av representanter for lokale bedrifter, institusjoner eller organisasjoner. Vi ønsker å gi et lite situasjonsbilde av virksomhet og næring og menneskene som er i virke.

På den måten håper vi å kunne gi et bidrag til å synliggjøre det mangfoldige samfunnslivet som vi alle er en del av.

I dette nummeret starter vi med å intervjuer Odd A. Henriksen, eier, tidligere daglig leder, og hardtarbeidende pensjonist ved bedriften Båt og motor i Rypefjord.

Odd A. Henriksen

- en hardtarbeidende pensjonist

TEKST: Jon Arne Tandberg

Vi treffer Odd en onsdag i september hvor vi blir spandert kaffe og setter oss ned for å ta en prat. Vi starter med temaet pensjonisttilværelse først:

Soknepresten: Hvordan er det Odd, du er jo egentlig pensjonist, men det er vel slik at du fortsatt jobber ganske mye her på Båt og Motor?

Odd: Jo det stemmer, jeg jobber de vanlige dagene - sånn som alle de andre som jobber her. Som regel 8 timer og noen ganger mer, det er alt etter hva

jobben tilsier. Jeg tenker som så at så lenge man for lov til det, så må det være det beste i verden og få stå det i arbeidet man har hatt.

Redaktøren: Kan du si litt Odd om oppstarten av Båt og Motor, når ble bedriften dannet og stemmer det at du begynte hjemme i kjelleren hos deg sjøl?

Odd: Bedriften starta opp i 1975. Det var en privatbedrift frem til 1991, da det ble gjort om til et A/S. Så neste år feirer bedriften 50 år! Bakgrunnen den

gang var at jeg hadde vært med noen år å bygge opp Kleven på Fuglens, og så mulighet for å starte opp egen bedrift. Og ja det stemmer, jeg begynte hjemme i kjelleren hos meg sjøl. Etter hvert fikk vi lokaler her hvor vi er i dag. Den gang het det Båt og Motorsenteret. Tanken var å drive med båter og motorer, og det har vi gjort frem til i dag. Men den tunge delen av virksomheten har hele tiden vært fiskeindustrien. I begynnelsen drev vi mye med garn. En periode var det 8-9 kvinner her som jobbet med garn. I dag er vi ca. 12 ansatte her.

Soknepresten: Kan du si litt om det, det å være en lokalt forankra bedrift innenfor den maritime industrien, jeg regne med det er en tøff konkurranse med de store aktørene som kommer utenfra?

Odd: Ja det er helt riktig, vi er en liten bedrift i den store sammenheng. Det har vært både vår ulempe og vår styrke. Vi har for eksempel jobbet mye med å bygge opp kompetanse innenfor oppdrett. Når de store aktørene for alvor har etablert seg, så blir vi fort små. Og dermed har vi hele tiden måttet finne nisjer av markeder som vi kan levere på. At vi er en relativt liten bedrift, har da vist seg å være vår styrke. I det at vi kan snu oss fort, tilpasse oss og være fleksible i vår virksomhet.

Under Snehvit-oppbyggingen for eksempel leverte vi alt av stillas utstyr, og veldig mye annet til Statoil. Og vi har vært med å bygge opp oppdrettsanlegg over hele Finnmark.

Redaktøren: Hva tenker du da om fremtiden i det å være en lokal maritim næring med utgangspunkt i Hammerfest?

Odd: Jeg tenker nok det er en krevende fremtid. Da oljenæringa kom til Hammerfest, så glemte vi det som heter fiske. Hammerfest er jo nå egentlig null og niks i fiskerisammenheng. Ja, vi har oppdrettsnæringen, men vi kan ikke bygge en fremtid uten at hvitfisker har en sterkere posisjon i Hammerfest. Vi er blitt tapere i systemet for hvitfisknæring. Dette gjelder ikke bare for Hammerfest, men for hele Finnmark. Sentraliseringen vil fortsette, og alle de mindre stedene vil bli fraflytta hvis ikke fiskeriet skaper arbeid til folk. Skal man ha en maritim næring, som Båt og Motor er en del av, så er man helt avhengig av å ha en fiskerinæring å levere tjenester til.

Soknepresten: Det er viktige spørsmål du løfter frem Odd. Det handler om, som du sier, å bygge en fremtid som også må ta lærdom av historien. Og apropos sentralisering. Du har vel også selv

erfaring med det. Jeg vet jo at du er ikke fra selve Hammerfest. Kan du si litt kort om din bakgrunn?

Odd: Ja, jeg er født og oppvokst på Seines på Seiland. Der bodde vi til 1963. Det er ei lita bygd i Sørøysund på vestsida av inngangen til Skreifjorden. Jeg pleier å tenke at det er ingen andre som hadde så fin barndom som vi som vokste opp der. Det var et læstadianersamfunn, mine besteforeldre var læstadianere. Og ja, vi ble nok lært opp i strengere regler for oppførsel enn andre, og noen ganger kunne det være gråt og tenners gnissel i forsamlinga, men jeg tror vi ikke tok noe skade av det.

("Gråt og tenners gnissel": Odd snakker her om 'rørelsen' på læstadianske samlinger, hvor man kunne bli rørt og med mye følelser be hverandre om syndenes tilgivelse., S.prest)

Det var heller et samfunn hvor man hadde mye omsorg for hverandre. Særlig i samlinga ble det alltid snakka både på samisk og norsk. Seines var den siste av bygdene det blei snakka samisk. Jeg vokste opp hos mine besteforeldre, og de snakka mye samisk seg imellom. Men vi unga fikk samtidig beskjed: «Du skal ikke bry deg om samisken», det var ikke et språk man skulle lære. Myndighetenes fornorskningsspolitikk satt fortsatt dypt hos de voksne den gang. Men jeg har aldri brydd meg om det. Jeg var en av de første til å melde meg inn i samemanttallet da det ble opprettet.

Redaktøren: Vi har snakka mye om næring og historie. Hva tenker du skal til for å bevare kystkulturen og livet her inn i fremtiden?

Odd: Jo, det er et godt spørsmål. Jeg tenker at styrken til kystkulturen vår i Finnmark er at den er flerkulturell og basert på åpenhet og gjestfrihet. Klarer vi å ivareta dette, så har vi også en fremtid, det er jeg overbevist om.

Soknepresten: Vi er jo fra menighetsbladet, så her et par spørsmål vi kommer til avslutte intervjuene våre med. Når var du i kirka sist?

Odd: Det var i vår. Også skal vi ha den årlige julekonserten i kirka i advent, også går vi i kirka til jul.

Soknepresten: Har du noen tanker om kirkas betydning samfunnet i dag?

Odd: Ja hvis du spør meg personlig så mener jeg ja, den har stor betydning.

Soknepresten: Hvorfor tenker du den er viktig?

Odd: Jo den har en grunnleggende lære for livet, og min tanke om livet egentlig. Når jeg vokste opp så var Fadervåret helt grunnleggende.

Redaktøren: «Min tanke om livet» det var fint sagt, Odd. Et siste spørsmål: Har du noen fritidssysler, egentlig?

Odd: Ja, jeg har vært med i Hammerfest Mandssang i over 30 år, - og det er noe av det fineste og viktigste jeg har gjort i livet.

Takk for kaffen og praten, Odd!

Kom gjerne med forslag til hvem du mener vi burde ta en prat med!

ac coun +or
TM
For deg som vil noe.
Tlf. 78 40 79 00 - www.accountor.no

Bademiljø
BEST PÅ BAD
JONASSEN RØRSERVICE AS
Storsvingen, 9610 Rypefjord
Tlf. 78419311

AS BIL & BO
Hammerfest
CIRCLE K
Tlf: 78 42 95 80

Mefjord

– en gammel storhet

Mefjord på nordre Sørøya i Hammerfest kommune er "et eldgammelt fiskevær som i gamle tider var besynderlig stort og vakkert", skrev presten Peder Harboe i sin rapport til kongen i København i 1727. Mefjord var det største og eneste kirkestedet i Hammerfest i middelalderen og regnes som "forgjengeren" til Hammerfest by grunnlagt i 1789.

TEKST: Jon Arne Tandberg og Tom E. Ness,
Roald Somby (1938 – 2014 - gjengitt av Tom E. Ness)
FOTO: Paul Nilsen og Jon Arne Tandberg

Hvor lenge det har bodd folk Mefjord er vanskelig å tidfeste, trolig helt siden vikingetiden. De eldste skattelister fra 1520 viser at nesten fire prosent av de registrerte skatteyrterne i Finnmark bodde i Mefjord. Stedet hadde sin storhetstid i middelalderen, og trolig bodde det flere hundre mennesker der. Fiske var den viktigste næringsveien, og man hadde kort vei ut til de store fiskefeltene utenfor Sørøya.

Reformasjon i Europa – og et katolsk Mefjord i Finnmark

Mefjord blir nevnt som kirkested første gang i 1589 i den første oversikten over kirker i Finnmark etter reformasjonen ble innført i Danmark Norge. Reformasjonen var et historisk vendepunkt i Europa. Frem til reformasjonen hadde Norge

vært et katolsk land i 500 år med tette bånd til Europa. Reformasjonen begynte med teologen og munken Martin Luther, som fra året 1517 sto for en sterk kritikk av pavekirken. Særlig handlet dette om avlatshandelen som Luther mente ødela kirken innenfra. I kjølvannet av dette vokste det frem en stor reformasjonsbevegelse som førte til et politisk splittet Europa. De fleste land og kirker i Nord-Europa brøt med den Romersk-katolske kirke. Likeså Danmark-Norge da kong Kristian den 3. brøt med den katolske kirke og innførte reformasjonen i 1537.

Hva har dette med Mefjord på Sørøya å gjøre? Jo, selv om kongen i København innførte reformasjonen i 1537, så var det ikke gjort i en håndvending å reformere folket og kulturen i Norge. Mens reformasjonen hadde vært en

folkebevegelse i Tyskland og til dels i Danmark, så var reformasjonen i Norge innført ovenfra. Folket var ennå i lang tid katolsk og videreførte katolske tradisjoner, særlig gjaldt dette i Nord-Norge. I nord var gudstrua knyttet til helgenene en utbredt del av kulturen. Olav den hellige, Maria og sankt Andreas (fiskernes helgen) sto i en særstilling i Nord-Norge helt frem til inngangen av 1600-tallet.

Mefjord – kirkested forankret i middelalderen

Mefjorden var hovedkirkestedet for Sørøysund og Hammerfest fra gammelt av. Det var tingsted og et av de største fiskeværene i Finnmark. Vi vet ikke

nøyaktig når kirka ble oppført, men kirka i Mefjord var del av en tydelig middealderstruktur på kirkene i Finnmark.

'Reformatsen' - En oversikt over kirkene i Finnmark fra 1589
(Navnene er modernisert):

Loppa kirke,
Sørvær kirke,
Hasvåg kirke,
Mefjord kirke,
Ingøy kirke,
Tunes kirke,
Stappen kirke,
Kjelvik kirke,
Opnan kirke,
Skjøtningsberg kirke,
Omgang kirke,
Makkaur kirke,
Vardø kirke,
Kiberg kirke,
Vadsø kirke

Oversikten viser en kirkestruktur som følger kysten av Finnmark til Varanger. Tilsvarene gjelder for kirkene plassert langs kanten av kysten fra Skjervøy til Tromsø. I 1589 er det altså en sammenhengende rekke av kirker fra Tromsø til Varanger langs kanten av kysten. Men bare for to av disse kirkene, Tromsø og Vardø, har vi kilder som sier noe om tidspunkt for oppføring. Rundt år 1250 blir Maria-kirken i Tromsø oppført av kong Håkon 4. Håkonsen, og i 1307 vigsler erkebiskop Jørund av Nidaros kirken i Vardø, antakeligvis knyttet til Vardøhus festning. Det er i dette bildet vi må se opphavet til vår kirke i Mefjord på Sørøya og de andre kirkene som er omtalt i oversikten over kirker i Finnmark fra 1589. De var alle middelalderkirker som var del av en rik og fremgangsrisk katolsk kultur basert på handel som var på høyden mot slutten av middelalderen. Spor av det katolske Finnmark finner vi i dag igjen i samisk ornamentikk og smykkekunst.

Både samfunnet og kirka i Mefjord hadde sin storhetstid før vi har gode historiske kilder om stedet. Derfor vil det alltid være et historisk slør over stedet og tiden for liv og virke i Mefjord.

Etter innføringen av reformasjonen i Norge kom det nedgangstider til kystsamfunnene. Bortfall av middelalderens faste praksier i det protestantiske Nord-Europa, førte til en dramatisk nedgang i etterspørselen etter tørr- og klippfisk fra Nord-Norge

til Europa. Nedgangstidene preget også Mefjorden på 1600-tallet. I 1620 ble tingstedet og kirkestedet flyttet til Hammerfest. I året 1674 ble kirka i Mefjord revet.

Gudstru – kilden som står igjen

Det er til ettertanke at på tross av de sparsommelige kildene fra denne tiden i Finnmark, så handler den eneste håndfaste kilden vi har av livet i Mefjorden i middelalderen om gudstrua som har fulgt slektenes gang gjennom århundrene. Det er statuen av helgenkongen St. Olav fra Mefjord kirke. Antakeligvis er den fra midten av 1400-tallet. Tilsvarende statuer er funnet både i Hasvik kirke og Måsøy kirke. Oppføring av rikt utsmykkete kirker som Olavsstatuene vitner om i middelalderens Finnmark, krevde mye økonomiske ressurser som folket selv sto for. For menneskene i Mefjord måtte det ha blitt sett på som et grunnleggende gode å bekoste det å ha kirke og prest som leste messe for folket mens livet ofte sto på spill i storm og stille. Oppføringen av en kirke i Mefjord i middelalderen kunne bare skje i et samfunn som hadde ressurser til det. Som alltid var det den rike tilgangen til fiskeriressurser som var grunnlaget.

Helgenkongen St. Olav fra Mefjord kirke.

Fra Mefjord var det kort vei ut til fiskefeltene, og stedet hadde flate strender som båtene kunne settes opp i. Folket bodde tett i hus, rorbuer og gammer. Når torsken fulgte etter loddestimene inn mot kysten av Sørøya om våren, var fiskefeltene fulle med åttringer, firroringer, færingar og fembøringar. Utover sommeren og høsten begynte seifisket på de mange gode seiplassene i Sørøysundet og utenfor Sørøya. Fisket foregikk i hovedsak med juksasnøre, og seinere begynte de å fiske med dorg, line og garn. Gamle kilder sier at det på 1500-tallet bodde ca. tjue fiskere med sine familier her. I tillegg holdt tilreisende fiskere til her om våren og sommeren. Mefjorden ligger mot øst, slik at fjorden er vernet mot storhavet i vest, men vestavinden skaper fallvær som ga vanskelige landingsforhold. Når vinden sto på fra øst og nordøst, måtte båtene dras opp på land.

Katastrofen på havet

I 1674 ble kirka i Mefjord revet, og kirkens verdier flyttet til Hammerfest. Stedet var da nesten avfolket. Årsaken til denne tilbakegangen skal være en katastrofe som rammet stedet en gang mellom 1640 og 1668. Det må ha vært godt fiske denne ulykkesdagen, for alle mefjordfiskerne hadde dratt ut på havet med juksasnørene sine. Men stormen kom brått. Før dagen var omme, var ti båter brutt ned av bølgene og nesten førti mann borte. I Mefjord satt enker og barn igjen. Uten båter, og uten menn til å føre dem, var stedet dømt. Mange av dem flyttet til Hammerfest.

Massakren av mefjordfolket – et sagn fra gammel tid.

På 13 – 1400 tallet ble mange småsamfunn i Nord Norge angrepet av røverbander fra Russland – kjent som tjuder. Beretningen omkring mange av disse hendelsene har blitt overlevert muntlig til etterfølgende generasjoner og et eksempel på dette er beretningen om massakren på "mefjordfolket".

En tidlig vårdag kom en røverbande fra Russland (tjuder) ned til Mefjord. Alle mannfolka var på sjøen og fisket, kun kvinner og barn var hjemme i bygda. Røverne gikk brutalt fram og drepte samtlige hjemmeværende, - kvinnene og barna. Røverne gikk fra hus til hus og samlet sammen alt av verdisaker som de kunne finne. Ofrene deres hadde

fortalt at fiskerne vil komme hjem når det begynte og mørkne hvis ikke været ble dårlig. Da de første båtene ble observert like innenfor Møynes, iførte noen av røverne seg kvinneklær og stilte opp i fjæra for å ta imot fiskerne. De øvrige røverne gjemte seg like i nærheten for raskt og kunne angripe fiskerne. Den ene båten etter den andre ble angrepet straks den støtte mot fjæra. Ingen av fiskerne greide å stå mot et slikt angrep – det endte med døden.

Røverne visste også at det fortsatt var en båt igjen ute på sjøen. Om bord i denne båten var tre brødre. De var store og sterke karer. Så kraftige var de at de måtte ha jernforsterking både av toll pinner og årer. De kom nå roende inn Mefjorden. Da de kom nærmere land la de merke til at sjøen var blodfarget. Men da det var flere enn de som hadde gjort et godt sjøvær, tenke de at det var fiskeblod som fløt i sjøen. Snart skulle de få erfare noe annet.

I det båtene skurte mot fjæresteinene, hoppet flere røvere om bord og gikk til angrep. Brødrene slo om seg med årene så flere røvere som var kommet om bord, havnet i sjøen og ble liggende. De greide

nå å skyve fra land, hev seg på årene og satte kursen utover fjorden. Noen røvere hoppet om bord i en av fiskernes båter og tok opp forfølgelsen.

Brødrene var selvsagt trette etter en lang dag på sjøen, dessuten var båten lastet med dagens fangst, så forspranget de hadde til røverne ble merkbart mindre. Alle tre måtte ro alt de orket. Det var ikke mulig å kvitte seg med noe av fisken, så det så ille ut. De måtte finne på et eller annet. Det var ennå ikke mørkt nok til at det kunne redde dem. De rundet Møyneset et par hundre meter foran røverbåten, og fortsatte så videre mot Trollbuktneset. Mellom disse to nes er det en trang vik, kun en robåt kan komme inn der. Hurtig manøvrerte brødrene båten sin inn dit. De var totalt utslitt, og falt sammen i båten og orket ikke mer – hva nå?

Røverne oppdaget heldigvis ikke båten inne i den trange vika, men fortsatte forbi Trollbuktneset. Brødrene regnet med at røverne snart vil forstå at de var blitt lurt, og så komme tilbake for å lete etter dem, derfor forlot de båten og gikk til fjells. Røverne gav opp å finne dem, heller ikke båten til brødrene fant de. Da brødrene

så at røverne forlot Mefjord, gikk de ned og fant båten sin i den trange vika eller kløfta som i dag kalles Russeholla.

Hjemkomsten til en øde fjord var en heller tragisk opplevelse, kun tomme hus og døde mennesker, men livet måtte gå videre, i ettertid kunne de gjenlevende fortelle hva som hadde skjedd.

Sagnet som her er skrevet ned passer til "Russeholla" i dag, hvor en robåt lett kunne stikke seg vekk. Fortellingen er en del av vår felles kulturarv i Hammerfest og Sørøya som må tas vare på.

Teksten er hentet fra boken "Sørøya - den grønne øya i nord". Utgitt av Hammerfest kommune, sektor for plan og utvikling, 2017

Gjenglemte saker

Det dukker stadig opp ting som besøkende har lagt igjen i kirkene våre. Dersom du savner et par solbriller, armbånd, klokke, bunadsølv, eller noe annet du ser på bildet, så kan det hentes hos oss på kirkekontoret, i 3. etasje på museet.

Strandgata 58 A, 9600 Hammerfest
Tlf: 78 41 93 00

9600 Hammerfest

Tlf. 78 41 30 40 - Mob. 951 22 110

www.batogmotor.no - Rypefjord
Telefon: 78 40 77 50

SKAPERVERKETS DAG

TEKST: Peter L. Bullen

FOTO: Tom Eirik Ness

På en overskyet og bare delvis vindpreget dag, markerte vi starten på «Skapelsestiden», som er fra 1. september helt til 4. oktober. Hammerfest kirke var kledd for gudstjeneste med tema Skaperverkets dag, nattverdbordet var dekket og døpefonten klargjort for de tre barna som ble båret til dåpen.

Klokker Hans Arne bisto som en trofast tekstleser, og kirketjener Terttu hadde tatt med blomster fra hagen som lyste opp kirkerommet med sine rike farger. Kantor Elena stemte i med skapelsessalmer, hvor vi blant annet sang «No stig vår song, vår takk til Gud for denne heim, vår jord.» Skaperverket kom til uttrykk på forskjellige måter i løpet av gudstjenesten, for skaperverket er mangfoldig. Menighetsbladets redaktør Tom Eirik ledet samlingsbønnen som skildrer noe av naturens mangfold:

«Gode Gud, du som gir liv til alt som lever, vi priser deg for jordens skjønnhet, og for alt som lar oss kjenne at du er god. Her for ditt ansikt ber vi: Gi oss lyttende ører, takknemlige hjerter og tjenende hender, så vi kan høre ditt ord, lovprise deg for din godhet, og i ord og gjerning vitne om dine storverk. Du sender ut din Ånd, og det skapes liv. Du fornyer jordens ansikt og metter oss med gode gaver. Amen.»

Bønnen minner oss på at vi mennesker er en del av det Gud har skapt, men vi er ikke alene om å være Guds gode skaperverk.

Gud er den som ga liv, og Gud er den som fortsetter å gi liv her på jorda.

Diakon og menighetsrådsleder Ingvill Ulveseth ledet blant annet menighetens forbønn, hvor ordene fra Frans av Assisi formulerte vår bønn.

Det er en lovprisningsbønn som er kalt «Solsangen» eller «Skapningens Lovsang», for den skildrer et familiært bånd til alt det skapte. Her finner man takk for bror Solen som gir oss lys, søster Månen og stjernene som pryder himmelen, og mor Jord, som gjennom Herrens livgivende ånd gir oss frukter og gress. Det kan være fremmed for noen å snakke om andre enn mennesker med disse familiære begrepene som søster, bror og mor. Men det jeg tror Frans av Assisi skjønnte, og prøvde å få frem, er at vi enten vil det eller ei har et nært bånd til hele verden, i kraft av at alt og alle er skapt av Gud.

I preken var det dette perspektivet jeg ville løfte frem, at vi deler vår skjebne med hele Guds skaperverk.

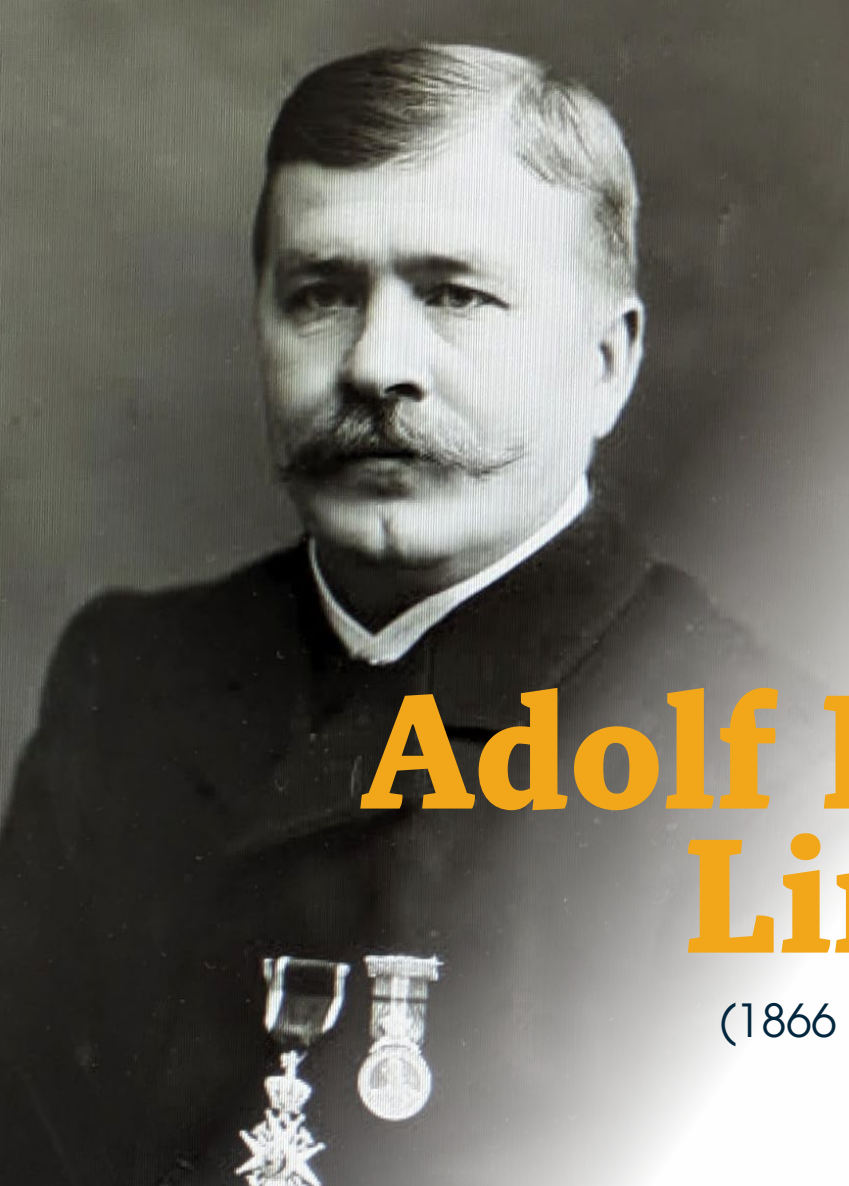
I tekstlesningen fra Paulus brev til Romerne, kapittel 8 vers 19-23, hører vi at alt det skapte venter i lengsel på å bli frigjort, og at hele skaperverket skal en gang dele den frihet – den frelsen – som Guds barn skal få. Og hvis Kristus skal frelse verden, hvem er vi til å ødelegge den før han kommer igjen?

Et spørsmål som ledet hele preken var om det finnes noe godt i ødemarken. Jesus dro flere ganger ut til ødemarken, blant annet i vår tekst om brønderet da Jesus mettet de fem tusen. For Jesus var ødemarken

et sted for hvile, et sted for å trekke seg vekk og hente styrke. Hvis Jesus kom for å frelse verden, slik vi kjenner fra den lille Bibel, Johannes 3:16, er det noe rart at Jesus oppsøkte ødemarken, den som ventet ivrig på Jesu komme og frelse? Kanskje Jesus oppsøkte ødemarken for dens skyld, for å vise at nå har Messias kommet, nå er skaperverket snart frigjort? Da kan man få svar på det innledende spørsmålet, og si at ja, selve ødemarken, hele naturen, er god fordi det er skapt av Gud og priser ham. Som kristenfolk må vi ta på alvor at Gud selv så at det han skapte var svært godt (1. Mos 1:31). Dette gir oss håp, og dette bør inspirere oss til handling.

Vi lever i en tid der skaperverket krenkes og lider på grunn av menneskers synd og livsstil. Til tross for en «svært god sommer» vet vi innerst inne at slike varme somre som den vi har hatt ikke er naturlig for Hammerfest. Vi ser endringene i naturens gang rundt oss, og leser om dem fra andre steder i verden. «Skaperverkets dag» er med på å rette fokuset på at våre liv er innvevd i alt det Gud har skapt, og at våre handlinger har virkninger i både negativ og positiv retning.

Hvis Jesus selv så det gode i ødemarken, la oss gjøre det vi kan for å la ødemarken leve. Vi er alle kalt til å elske vår neste, og det er på tide å se at «vår neste» er alt det Gud har skapt. Det som sammen med oss venter på frelsens dag, når ulven og lammet skal beite sammen, og ondskap og ødeleggelse ikke mer er til. Da alt skal bli nytt, både himmel og jord, og alt imellom det.

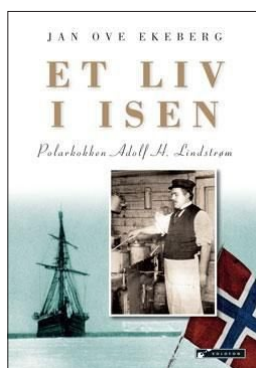

Om polarkokken

Adolf Henrik Lindstrøm

(1866 – 1939) fra Hammerfest

**TEKST: Lindstrømsvenner
v/ Tom Eirik Ness**

Artikkelen er basert på utdrag fra boken: "ET LIV I ISEN, Om Polarkokken Adolf Henrik Lindstrøm" av Jan Ove Ekeberg – juritzen forlag as. 2011.

"Adolf Henrik Lindstrøm satte varige spor etter seg – ikke bare i kameratenes minner, men og i Norsk polarhistorien. Ikke med de store ord og fakter. Bare ved å være seg selv. Han var et religiøst menneske som praktiserte nestekjærlighet, - han så sine medmennesker og stilte opp for dem uten hensyn til seg selv. Han ble det sosiale midtpunktet på alle de ekspedisjonene han

deltok på. Han kunne spille klovn med overbevisning, men han var i virkeligheten et sosialt geni. Han oppmuntret og korrigerste, trøste og inspirerte. Han har ydet de norske polarekspedisjoner større & verdfullere tjenester enn noen annen mann."

Det skrev Roald Amundsen om Adolf Henrik Lindstrøm under oppholdet på Framheim, siste utpost før erobringen av Sydpolen i 1911. Adolf H. Lindstrøm er den nordmannen som har lengst fartstid i Arktisk og Antarktisk. Han deltok på alle de store, klassiske polarekspedisjonene med Nansen, Amundsen og Sverdrup. Han var også den første som seilte rundt hele det amerikanske kontinentet.

Lindstrøm var en glimrende kokk. Hans Biff à la Lindstrøm står fortsatt på mange menyer, og ble i årene rundt første verdenskrig serverte på alle Grand-hoteller i Nord Europa. I tillegg samlet Lindstrøm steiner, presset blomster og preparerte skinn for samtidens fremste naturvitenskapsmenn. Og han var en

erfaren sjømann, en god jeger, skiløper og hundekjører.

Med sin menneskelige varme og enkle hverdagspsykologi skapte han hjemlig atmosfære på de mest forblåste plasser på jordkloden. Også de store, nasjonale heltene kom til han med sine sorger og bekymringer. Lindstrøms uoppslitelige humør gjennom måneder og år med sprengkulde, mørketid og isolasjon gjorde han svært verdifull ute i isødet.

Ved begynnelsen

Adolf Henrik Lindstrøm vokste opp i Hammerfest i en familie av finske innvandrere. Hammerfest blomstret på midten av 1800- tallet. Hit kom Johan Hansen Lindstrøm fra Kemi i Finland. Han var en av mange som utvandret fra områdene innerst i Bottenviken til Troms og Finnmark. Slik hadde det vært gjennom århundrer på Nordkalotten. Folket gikk etter fisken og viltet.

Til sogneprest Lampe i Hammerfest oppgir Johan Hansen Lindstrøm at han er

av kvensk avstamning. Han er enkmann og har kun noen få eiendeler med seg. Lindstrøm har med seg en ung kvinne fra Kemi. Hun skrives inn i kirkeboka som pike Marie Mathilde Johannesdatter Rasmalla.

Hun er 22 år og ønsker også kvensk skriftemål. Det er åpenbart for sognepresten at paret lever i synd. Piken Maria Mathilde strutter kraftig om magen. Men Lampe er ingen svovelpredikant. Han etterkommer parets ønske både om kvensk skriftemål og om vielse. Det skjer i all beskjedenhet i hjemmet 13. mai 1866. Fire dager senere føder Marie Mathilde sin førstefødte. Herrens fremste mann i Hammerfest gjør heller ingen anføtelser da paret ber om hjemmedåp. Lampe kommer hjem i den enkle stua deres for å døpe den førstefødte.

Adolf Henrik Lindstrøm blir skrevet inn i kirkeboka med fødselsdato på selveste grunnlovsdagen, 17. mai 1867. Adolf Henrik får også en bror og en søster. Familien er fattig. Det er et slit fra morgen til kveld, og barna må gjøre sin del av jobben. Hugge ved, bære inn vann og gå ærend. Ansvar søker han bevisst. Omsorg for søsknene faller seg naturlig for han. Han liker å glede.

Hardt arbeid lærer han seg lenge før han setter sine ben på et skipsdekk. Det er ikke mye skolegang foreldrene kan gi han. En dag annenhver uke er det omgangsskole. Men mor og far er nøye med at Adolf Henrik lærer sin katekismus og salmeversene. Han blir glad i å lese. Å skrive faller seg tyngre. Til gjengjeld lærer han fingerferdighet av sin far, tømmermannen. Han gleder seg over å bruke kroppen og sin naturlige praktiske innsikt.

Foreldrene er gode mot barna. Adolf Henrik er en blid og vennlig gutt, og han klarer seg godt i kameratflokk. Familien Lindstrøm holder mye sammen med andre innvandrede finner. Kvenene har sin egen læstadianske menighet i Hammerfest. Men de er også en del av det norske samfunnet. Det er ingen synlige spor av diskriminering av kvenene på Nordkalotten i denne perioden, verken fra myndighetenes eller den norske befolkningens side. Finnene når ofte helt til topps på den sosiale rangstige. Flere ishavskippere er av finsk avstamning. Folk blir vurdert etter ferdighet og i

mindre grad etter opprinnelse og slekt i disse hardføre traktene.

Det er et godt liv. Hardt arbeid preger hverdagen, men Adolf Henrik får sosial trygghet og omsorg både fra foreldre og fra storfamilien. Han har tilhørighet. Foreldrene skjønte etter hvert at eventyret rev og slet i gutten, og at han måtte få sjansen til å prøve seg til sjøs.

Kamerater i isen

To menn sitter i verdens sørligste kjøkken. De er så ulike som menn kan bli. Den ene høy, med en senete, nesten mager kropp. Ansiktet er furet, bestemt, med mysende, isblå øyne og ørnenese. Den andre er rund, kortvokst og med et åpent, jovialt ansikt. De vennlige øynene er omkranset av smilerynker. De er et umake par, Adolf Henrik Lindstrøm og Roald Amundsen, kokken og sjefen på ekspedisjonen som skal nå den siste hvite flekken på verdenskartet, Sydpolen.

Stedet er Hvalbukta, lengst vest i Rosshavet på Antarktis. Året er 1911.

De andre sover, klokka er ikke sju ennå. Hver morgen er de sammen, alene, ti-femten minutter før dagen begynner. Det er et ritual. Sjefen sitter på en krakk med kaffekoppen i begge hender. Han prater mest. Tenker høyt, lufter ideer. Av og til ser han spørrende opp. Kokken er i stadig bevegelse. Han forbereder frokost til ni mann. Han lytter, støtter sjefen, men gir også klar beskjed om han er uenig. Han er den eneste av Amundsens menn som kan gi sjefen en verbal ørefik. Kokken har et friskt ordforråd. Han er hammerfesting.

"Det er lys og varme i byssa til Lindstrøm. Ikke bare fra komfyren og parafinlampene, men også fra en rommelig sjel. Hos Lindstrøm tiner frosten, og den mørke polarnatta lysner. Der sitter latteren løst".

Lindstrøms lekerbiskener løftet stemningen dag ut og dag inn, og han var en kløpper til å skape fest om bord. Bursdager, høytider og merkedager ble markert etter alle kunstens regler, og "full galla" var den maksimale matfesten om bord. Da måtte man helst vaske seg og skifte til rene klær.

Ved Lindstrøms bære

*La ankret falle! Jeg er i havn
I ly for brenningens vover!
Jeg kaster mig i min Frelzers favn
Han som har hjulpet mig over*

*Og kjente, elskede stemmer kaller,
Mens ankret sakte og stille faller
I evighetens lyse land.*

Tonene fra "Jeg er en seiler på livets hav" forsvinner ut i kirkerommet. Et stort gravfølge sitter i kapellet på Gamlebyens gravlund. De har sunget Adolf Henrik Lindstrøms kjæreste salme. Båren oppe i koret er dynget ned av blomster og kranser.

Han hadde vært et religiøst menneske, oppdratt av sine læstadianske foreldre, men han hadde aldri hatt mye til overs for statens kirke. Han var verken døpt eller gift der. Pastor Granborg, som forrettet ved begravelsen, hadde ikke nevnt noe om det. Han kjente Lindstrøm personlig og hadde hjulpet til med å finne en plass for han da sukkersyken hadde tatt de siste kreftene.

Granborg hadde talt over Efeserbrevets bud: *"Si alltid Gud og Faderen takk for alle ting i Vår Herre Jesu Kristi navn."* Presten visste at Lindstrøm hadde levd etter det budet.

Gunnar Isachsen står ved båren og taler om en av sine nærmeste venner. Han har lagt ned en krans fra kameratene på Fram II- ekspedisjonen: Vi takker dig Lindstrøm, for ditt gode hjertelag som alltid var godt og som aldri sviktet. Fra oss alle: Tak og farvel kjære venn.

Polarkokken ble han ofte kalt, begynner Isachsen sin tale ved båren. Men Lindstrøm var ikke bare polarkokk. Han var god til alt, på dekk og på fyrdørk. God til alt hvor en trengte mannehjelp og hvor han enn ble satt. Til arbeidet gikk han uten hensyn til sig selv og med godt humør. Det var nettopp det gode humør under alle forhold, som var eget for Lindstrøm.

Alle kunde henge sig på ham, men alt prelet av for hans munterhet. Lindstrøm var alles venn, ikke av den almindelige dusintypen, men helt gjennom ekte. Han tenkte aldri på lønnen, høist på litt vennlig aktelse. For de mange som han traff i livet vil han alltid stå som en alles venn, og for de få som kjente han fra de lange ferdene, vil han minne lyse lyst og fredet.

Hedret med egen statue

Et hjertemenneske som levde i sol, selv på svarteste vinteren
Terje Amundsen (1952 – 2022), Knut Arne Iversen, Tom Eirik Ness og Øyvind

Sundquist tok initiativet og dannet Lindstrømsvenner i 2012, - med det formål og hedre Adolf H. Lindstrøm med en egen statue i hjembyen Hammerfest. Det som inspirerte oss med Lindstrøm var de menneskelige verdiene han stod for. Han var en god venn, en å stole på, en som hadde humør og en som klarte å skape trivsel, selv på svarteste vinteren. Det at han var mester kokk, polarmann, og hadde menneskelig varme var en unik kombinasjon, og avgjørende at Norske polarekspedisjoner lyktes. Lindstrøm er den nordmann som har lengst fartstid i Arktisk og Antarktisk. Han deltok på alle de store, klassiske polarekspedisjonene med Nansen, Amundsen og Sverdrup. Han var også den første i verden som seilte rundt hele det nord- og sør amerikanske kontinentet.

"Adolf Henrik Lindstrøm regnes i dag som en av de fire store heltene innen Norsk Polarhistorie, i lag med storheter som Nansen, Amundsen og Sverdrup," - jf. tidligere direktør for Norsk Polarinstitutt Olav Orheim.

Etter fem år, og utallige møter var prosjektet i mål. Hele 1. mill. kr. ble samlet inn fra ulike sponsorer, bla. fra Hammerfest kommune, Hammerfest

Håndverk- og Industriforening og Norsk Polarinstitutt. Den kjente skulptøren Håkon Anton Fagerås fra Telemark fikk oppdraget med å utforme/lage statuen, som ble til i Italia, - på Fagerås sitt atelier der like utenfor Roma.

Lørdag den 3. juni 2017 var det avduking av Lindstrømstatuen på Strandpromenaden ved AKS/Arktisk kultursenter i Hammerfest. Selve avdukingen ble foretatt av daværende

ordfører Alf E. Jakobsen og pensjonist, tidligere direktør for Norsk Polarinstitutt Olav Orheim. Avdukingsfesten, med inviterte gjester fra inn- og utland, foredrag og festmiddag var på AKS. Plassen på strandpromenaden der statuen står ble senere døpt av Hammerfest kommune til Lindstrøms plass, - markert med eget skilt.

Lindstrømfestivalen

Lindstrømfestivalen arrangeres i Hammerfest 17. - 20. oktober og er et samarbeid mellom Hammerfest Historielag v/Lindstrømsvenner, Hammerfest Matforum og Hammerfest og Omegn Turlag. Festivalen har som mål og hedre polarkokken Adolf Henrik Lindstrøm, ved å skape en arena for lokal mat, fremme kokkeyrket, samt inspirere til turopplevelser i naturen med gode foredrag.

Årets program 2024, se: www.lindstromfestivalen.no

Aktiviteter i Hammerfest sokn

I høst har vi Babysang

torsdager klokka 12.00 i kirkestua i Hammerfest kirke. Babysang er for alle som er hjemme med barn i fødselspermisjon. Vi synger for og med barnet. Sangstemme er ikke nødvendig, barnet synes du har den vakreste stemmen som finnes. Vi avslutter med å spise lunch sammen. (Vi ordner brød og pålegg)

Knøttesang

Når barna blir for store for å være med på babysang kan de starte på knøttesang. Her fortsetter vi å synge med barna og danse litt til sangene. Vi

spiser kvelds sammen og hører en spennende fortelling fra bibelen.

Konfirmantundervisning

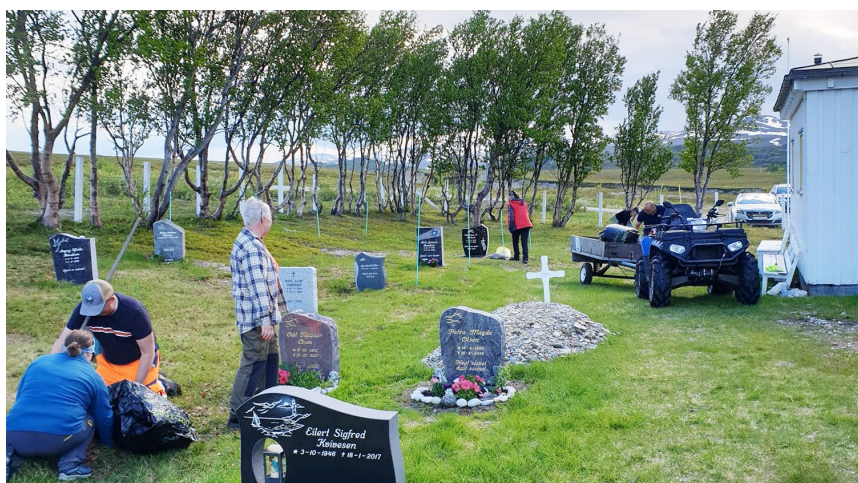
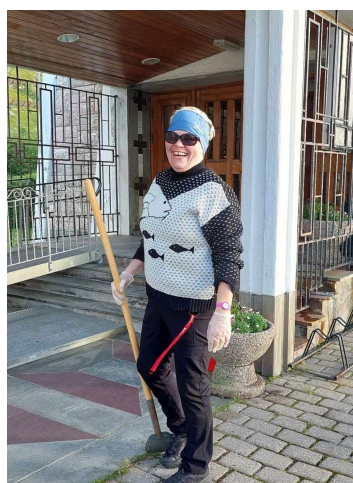
Også i høst har vi konfirmanter. Disse konfirmanterne følger undervisning i ca. 9 måneder hvor vi lærer om kristen tro, kirken, etikk, gjør aktiviteter og har det kjekt sammen. Vi har fortsatt flere plasser på undervisning så det er bare ta kontakt med kateketen om dere ønsker være med, eller bare er nysgjerrig på hva vi egentlig driver med. Du trenger ikke være døpt eller medlem for å følge konfirmantundervisning, men ønsker du bli konfirmert må du være døpt før konfirmasjonsdagen. Dette er noe som ordnes løpet av konfirmantåret om det er ett ønske.

2-års gave

Vi i menigheten ønsker å gi en gave til alle som fyller 2 år i år! Utdeling er i en gudstjeneste med fokus på nettopp 2-åringene. Vi sender ut invitasjon i posten! Er du, eller har du noen som er i målgruppa, men ikke fått invitasjon? Ta kontakt eller bare møt opp på gudstjenesten så får du også gave. De siste årene har dette vært en julekrybbe.

Utdeling av 4-årsbok

Når du fyller 4 år ønsker vi markere dette i kirka. Det har vi gjort ved å gi ut en barnebibel. Denne bibelen har mange fine farger og historier. Kanskje det er noen historier du kjenner fra knøttesang, eller noen historier mamma og pappa kjenner fra de var små. Alle gudstjenestene hvor vi inviterer barna med er spesielt tilrettelagt disse.

Stor dugnadsånd i vår kommune

TEKST: Linda Rønning

FOTO: Kjell Sjo, Linda Rønning, Eva Bjørgve

Vi er heldige å ha så mange flinke og engasjerte folk med dugnadsånd i vår kommune! Etter mye snakk om behovet for bedre vedlikehold på våre gravplasser, var det gledelig å se at mange ønsket å bidra.

Hver sommer ansetter Fellesrådet ungdommer til å klippe gress og holde gravplassene våre i orden. Dessverre kan de ikke starte før sommerferien, og dette betyr at gresset ofte rekker å bli ganske høyt før de kommer i gang. Dette er en utfordring vi møter hvert år, særlig når vi har hatt såpass høye temperaturer, og med de ressursene vi har, er det vanskelig å begynne vedlikeholdet tidligere. Derfor setter vi stor pris på dugnadsånden både i byen og på bygda, som hjelper oss å

ta vare på gravplassene i denne kritiske perioden.

I slutten av juni tok Svein Aslaksen initiativ til en dugnad på Hauen gravplass. Det var en stor gjeng med frivillige som møtte opp og gikk i gang med å fjerne ugress, klippe gress, og stelle området rundt kapellet og hovedkirka. Det ble gjort et grundig arbeid! Dugnadsarbeid kan være krevende, men det gir også mulighet for sosialt samvær og fellesskap. Underveis tok dugnadsgjengen seg en velfortjent pause med kaffe og kaker i kirka.

Også på Kvalsund kirkegård var det stor aktivitet. I år som i fjor var det en stor gjeng som møtte opp til dugnad,

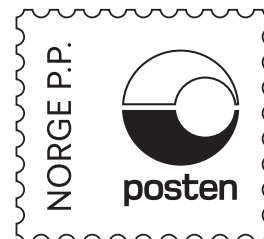
og sammen sørget de for at gresset ble klipt, kvist og busker ble fjernet og ryddet etter vinterens herjinger. Etter en iherdig innsats ble dugnaden avsluttet med grilling på menighetshuset, hvor alle kunne nyte en burger tilberedt av sognepresten.

Den årlige dugnaden på kirkegården i Kokelv ble også gjennomført med godt frammøte. Her ble det ryddet og raket kvist og løv etter vinteren, og porten til kirkegården ble rettet opp og justert. Deltakerne nøt godt vær og hadde en hyggelig kaffepause i solveggen, noe som gjorde dugnaden ekstra trivelig.

Vi vil rette en stor takk alle som møtte opp og bidro med sin tid og innsats. Deres arbeid gjorde virkelig en forskjell og hjalp oss å holde gravplassene og områdene rundt kirkene pene og velholdte, til glede for alle besøkende. Tusen takk til hver og en av dere!

Samtidig vil vi også skryte av ungdommene som hadde sommerjobb på gravplassene og bidro til å holde det ryddig og pent gjennom hele sommeren. Vi håper dere vil komme tilbake neste år!

Returadresse:
Hammerfest kirkekontor
Postboks 70,
9615 Hammerfest

GUDSTJENESTELISTE FOR PERIODEN 06.10.2024 -15.12.2024

KVALSUND OG KOKELV SOKN

Dato	Dag	Sted	Gudstjeneste	Klokken
13.10.2024	21. s. i treenigh.t.	Kvalsund kirke	Høymesse	1100
27.10.2024	Bots og bededag	Kvalsund kirke	Gudstjeneste	1100
03.11.2024	Allehelgen	Kokelv kirke	Minnegudstjeneste	1100
03.11.2024	Allehelgen	Kvalsund kirke	Minnegudstjeneste	1700
17.11.2024	26. s. i treenigh.t.	Kvalsund kirke	Høymesse	1100
01.12.2024	1.s. i advent	Kokelv kirke	Lysmesse	1100
01.12.2024	1.s. i advent	Kvalsund kirke	Lysmesse	1700
15.12.2024	3.s. i advent	Kvalsund kirke	Høymesse	1100

HAMMERFEST SOKN

Dato	Dag	Sted	Gudstjeneste	Klokken
06.10.2024	20. s. i tr.tiden	Hammerfest kirke	Høymesse	1100
13.10.2024	21. s. i tr.tiden	Hammerfest kirke	Høymesse	1100
20.10.2024	22. s. i tr.tiden	Hammerfest kirke	Høymesse	1100
20.10.2024	22. s. i tr.tiden	Hønseby bedehus	Gudstjeneste	1200
27.10.2024	Bots og bededag	Hammerfest kirke	Høymesse	1100
27.10.2024	Bots og bededag	Rypefjord kirke	Gudstjeneste	1400
03.11.2024	Allehelgensdag	Hammerfest kirke	Høymesse	1100
03.11.2024	Allehelgensdag	Hammerfest kirke	Minnegudstjeneste	1800
10.11.2024	25. s. i tr.tiden	Hammerfest kirke	Høymesse	1100
17.11.2024	26. s. i tr.tiden	Hammerfest kirke	Gudstjeneste, 2-årsbok	1100
24.11.2024	Domssøndag	Hammerfest kirke	Høymesse	1100
24.11.2024	Domssøndag	Rypefjord kirke	Gudstjeneste	1400
01.12.2024	1. s. i advent	Hammerfest kirke	Høymesse	1100
08.12.2024	2. s. i advent	Hammerfest kirke	Høymesse	1100
12.12.2024	Torsdag	Hammerfest	Lysmesse	1800
15.12.2024	3. s. i advent	Hammerfest kirke	Gudstjeneste, 4-årsbok	1100

Følg med i Finnmark dagblad torsdager for eventuelle endringer i gudstjenestelisten.

